

dr hab. Urszula Smaza - Gralak, prof. ASP
Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa
Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
50-156 Wrocław, Plac Polski 3/4
e - mail: dziekanawiw@asp.wroc.pl

Recenzja:

rozprawy doktorskiej mgr Ewy Mróz pt.: „Łączenie płaszczyzn, jako czynnik kształtujący formę ubioru”, opracowanej pod kierunkiem dr hab. Anny Regimowicz - Korytowskiej, prof. ASP na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuki projektowe.

Podstawa opracowania recenzji:

Podstawą formalną do sporządzenia recenzji jest pismo XDD/AWiS/62/2017 z dnia 13 listopada 2017r., informujące mnie, iż decyzją Rady Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu z dnia 23 lutego 2017r. zostałam powołana do pełnienia funkcji recenzenta w przewodzie doktorskim mgr Ewy Mróz.

Zestawienie dokumentacji:

- **Rozprawa doktorska zatytułowana:**
„Łączenie płaszczyzn, jako czynnik kształtujący formę ubioru ”(172 strony);
- **Portfolio Ewa Mróz 2010 – 2015;**
- **materiały formalne przewodu doktorskiego, w tym:**
 - wniosek o wszczęcie przewodu;
 - kwestionariusz osobowy;
 - kserokopia dokumentu tożsamości;
 - odpis dokumentu potwierdzającego uzyskanie tytułu zawodowego magistra sztuki;
 - kserokopia suplementu do dyplomu;
 - biogram;
 - wykaz dorobku artystycznego;
 - zestawienie działalności wykonywanej na rzecz Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii;
 - CV Ewa Mróz;
 - zakres i koncepcja rozprawy doktorskiej.

Informacje o Doktorantce:

Pani mgr Ewa Mróz ur. się 5 października 1979 roku w Wągrowcu. W 1994 roku ukończyła szkołę podstawową, w 1998 Technikum Odzieżowe w Chodzieży w specjalności krawiectwo lekkie, a w roku 2000 Policealne Studium Agrobiznesu z zakresu rachunkowości spółek prawa handlowego.

W latach 2003-2010 była studentką Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. W roku 2007 ukończyła studia licencjackie na Wydziale Grafiki, kierunek Scenografia, uzyskując dyplom w zakresie projektowania ubioru, zrealizowany pod kierunkiem dr hab. Sławomiry Chorążyczewskiej. Równolegle studiowała na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa, również kierunek Scenografia, gdzie w roku 2008 uzyskała dyplom licencjata w zakresie projektowania scenografii, zrealizowany pod kierunkiem prof. Wojciecha Mullera.

W dwa lata później otrzymała dyplom i tytuł zawodowy magistra sztuki w zakresie projektowania scenografii, opracowany pod kierunkiem prof. Bohdana Cieślaka.

Aneks dyplomowy zrealizowała w Pracowni Tkaniny Unikatowej prof. Andrzeja Banachowicza.

W kwestionariuszu osobowym, biogramie oraz CV, mgr Ewa Mróz wyszczególnia swoje zawodowe doświadczenia, informuje o posiadanych dodatkowo umiejętnościach, chronologicznie ujmuje indywidualną aktywność zawodową w tym wystawy i pokazy, wymienia także działania promocyjno - organizacyjne wykonywane w ramach zatrudnienia na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.

Swoje praktyczne doświadczenia Ewa Mróz zdobywa nieprzerwanie od roku 2000 do chwili obecnej.

Jeszcze jako studentka była uczestnikiem a później koordynatorem projektów scenograficzno - teatralnych Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu podczas Festiwalu FAMA w Świnoujściu, brała udział w wystawie prac studentów Pracowni Tkaniny Artystycznej: „a Arcydzieło jest W Muzeum”, zorganizowanej podczas Nocy Muzeów, wzięła udział w 13. Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Łodzi oraz 3. Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Powiązań w Krakowie.

Aktywnie działała również poza uczelnią. Współpracując z Teatrem Usta Usta Republika zaprojektowała i zrealizowała kostiumy do spektakli „Radioaktywni” i „Aleksandria”, prezentowanych podczas Festiwalu Malta w Poznaniu oraz scenografię do spektaklu „Mat” w ramach II Festiwalu Premier Atelier Polskiego Teatru Tańca w Poznaniu.

W początkowym okresie kształtowania zawodowej ścieżki (2000 - 2003) pracowała w charakterze sprzedawcy w firmie Velux w Poznaniu; w okresie 2006 - 2007 została instruktorem letnich warsztatów teatralno - plastycznych w Domu Kultury „Pod Lipami”; w roku 2008 prowadziła kurs krawiecki w Gołańczy, zorganizowany przez Fundację Rozwoju Nauki i Przedsiębiorczości w Poznaniu, współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego; w roku 2009 współpracowała z Agencją Reklamową Tequila Polska, gdzie projektowała i realizowała kostiumy promocyjne dla marki Ballantine's oraz kostiumy dla hostess na okazjonalną paradę związaną ze świętem ulicy Św. Marcina, sponsorowane przez „Lech Browary Wielkopolskie”.

W roku 2010 została zatrudniona w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu, gdzie w latach 2010 - 2013 była pełniącą obowiązki asystenta w Pracowni Projektowania Ubioru, a od roku 2013 pracuje na stanowisku asystenta w w/w pracowni, prowadzonej przez dr hab. Annę Regimowicz - Korytowską.

Portfolio Ewa Mróz 2010 - 2015

Portfolio dokumentujące pięcioletni okres działalności zawiera wybrane przykłady dokonań, które zostały przedstawione w formie fotografii z zakresu tkaniny artystycznej, ubioru i scenografii. W materiałach są zarejestrowane autorskie wystawy i relacje z pokazów mody a także realizacje kostiumów i kadry ze scenografii do spektakli. W portfolio zamieszczono także migawki z wydarzeń artystycznych z udziałem studentów Katedry Ubioru. Ewa Mróz okazuje się być twórcą multidyscyplinarnym posiadającym rozległe i cenne doświadczenie praktyczne, potwierdzające permanentne doskonalenie warsztatu projektanta ubioru, scenografa i twórcy unikatowej tkaniny.

Ze swobodą i rozmachem porusza się zarówno wtedy, kiedy eksperymentuje tworząc tkaninę artystyczną za pomocą elementów lub układów barwnych form i struktur, gdy proponuje zmysłowe, oparte o tradycje mody kolekcje, które wyróżniają się klasycznym krojem, wyszukanymi proporcjami i perfekcyjnym detalem, innym razem są to oryginalne pomysły koncepcyjne i dojrzałe propozycje realizacyjne w doświadczaniu, opisywaniu i wypełnianiu przestrzeni, zarówno gdy chodzi o profesjonalne aranżacje sceny jak również scenograficzno - teatralne działania warsztatowe o sugestywnym wyrazie plastycznym. Na szczególne podkreślenie zasługuje bogactwo i zróżnicowanie środków języka plastycznej wypowiedzi, który ujawnia postawę poszukiwacza nowych idei, wyobraźnię, inwencję twórczą i pracowitość.

Zaprezentowany dorobek posiada wartości, które pozwalają odczytać podejście Autorki do budowania idei plastycznej, analizowania i programowania funkcji, wycucia formy oraz konsekwentnego łączenia lub przenikania się formy i funkcji przy jednoczesnym zachowaniu właściwych kryteriów estetycznych.

Aktywność artystyczno - projektowa Ewy Mróz jest sfokusowana na działania w kilku dyscyplinach. Jako projektant scenografii i kostiumu aktywnie współpracuje z poznańskimi teatrami, jako projektant ubioru zajmuje się modą i z niesłabnącym powodzeniem wykorzystuje zdobyte podczas studiów doświadczenia w zakresie tkaniny unikatowej. W swoim portfolio Doktorantka odnotowuje: projekty kostiumu m.in.: do spektakli „S.T.R.E.A.M.” oraz „Egzamin” dla teatru Usta Usta Republika (Festiwal Malta, Poznań 2010, 2011); koncepcje scenografii do spektaklu „Bestia” (asystent scenografa Janusza Wiśniewskiego) oraz projekt scenografii i kostiumu do spektaklu „Moja Piaf”, dla Teatru Nowego im. Tadeusza Łomnickiego, Poznań 2011, 2012); scenografię do cyklu koncertów poświęconych pamięci Agnieszki Osieckiej „Światem zaczęła rządzić jesień”(2011), projekty i realizacje kostiumu promocyjnego dla Malta Festival, Vichy, Kampanii Piwowskiej (2012); projekty i realizacje scenografii oraz kostiumu do spektaklu „Między niebem a ziemią” wykonane w ramach XII Finału Projektu „Teatr w każdej wiosce” w Tarnowie Podgórnym (2013).

Równolegle z uprawianiem działalności scenograficznej Doktorantka czynnie uczestniczy w wystawach zbiorowych z zakresu tkaniny artystycznej. Należy tu wyróżnić udział w 9 Międzynarodowym Nadbałtyckim Triennale Miniatury Tkackiej oraz VII Międzynarodowym Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej w Gdyni (2013); a także inicjuje autorskie wystawy indywidualne: „5000 YDS” - 2, 3, 4, 5, 6 edycja AK 30 - 30 dni 30 wystaw, Poznań („5000 YDS - forma”/2011; „5000 YDS - masa i kolor”/2012; „5000 YDS - pracownia w procesie”/2013; „5000 YDS - odwiert materii”/2014; „5000 YDS - mała/duża przestrzeń”2015); „ENERGY”, Galeria pod Lipami, Poznań (2013); „ENERGY”, Duża Galeria, Miejski Ośrodek Kultury w Gnieźnie (2015).

W roku 2014 Ewa Mróz prezentuje zaprojektowaną przez siebie kolekcję ubioru - „Harmonia Zmysłów”, podczas Fashion Fair na Międzynarodowych Targach Poznańskich i podczas IX edycji Projektu Mała Czarna w Poznaniu.

W roku 2015 opracowuje dwie autorskie kolekcje ubioru, nazwane OZON i GEOMETRIK.

W ramach prac wykonywanych na rzecz Wydziału i Uczelni mgr Ewa Mróz koordynuje, współorganizuje, współdziała, współtworzy, prezentuje, asystuje, projektuje i pełni opiekę artystyczną. Jej niesłabnąca aktywność w Katedrze Ubioru jest potwierdzona znaczącą ilością materiału dokumentacyjnego z wydarzeń artystycznych na terenie Poznania, m.in.: corocznych prezentacji Pracowni Projektowania Ubioru podczas Międzynarodowych Targów Poznańskich w roku 2011, 2012, 2013; warsztatów scenograficzno - teatralnych FAMA w Świnoujściu w roku 2010 i 2011, gdzie zdobywa Nagrodę Główną Tryton w kategorii kreacja zbiorowa, ufundowaną przez Prezydenta

Miasta a także, rok później w tej samej kategorii, Nagrodę Główną Trójzab Neptuna za koordynację warsztatu „Uwaga na głowę”. Dwukrotnie nagrodzony projekt zostaje również zaprezentowany na międzynarodowej wystawie World Stage Design 2013 w Wielkiej Brytanii.

Obecność Ewy Mróz daje się zauważyć także w roli opiekuna artystycznego podczas pokazu dyplomowego Pracowni Projektowania Ubioru i Kostiumu w roku 2013, wystawy podsumowującej dziesięciolecie istnienia kierunku Scenografia na poznańskiej uczelni w roku 2015 i w tym samym roku, organizacji pokazu prac studenckich w Centrum Promocji Mody w Łodzi, organizowanego w ramach Nocy Muzeów pod hasłem „Dwie Katedry”.

Rozprawa doktorska

Rozprawa doktorska zatytułowana: „Łączenie płaszczyzn, jako czynnik kształtujący formę ubioru”, w przyjętym przez Autorkę obszarze opracowania badawczego składa się ze wstępu oraz dwóch zasadniczych części, tworzących spójną merytorycznie całość:

1. Część teoretyczna z podrozdziałami:

- Geometria
- Pozostałe czynniki wpływające na formę ubioru

2. Część praktyczna z podrozdziałami:

- Interpretacja zależności geometrycznych w kontekście tkaniny artystycznej
- Projekty ubiorów

Konstrukcja opracowania została oparta na tradycyjnym podziale na rozdziały/części, zbudowane z podrozdziałów. Lapidarny tok narracji i interesująca tkanka edytorsko - graficzna w postaci fotografii, rysunków i szkiców wypełniają zawartość obu części opracowania. Uzupełnienie treści stanowi „Bibliografia”, w której zamieszczono:

- przypisy
- spis 11 tytułów pozycji zwartych i publikacji tematycznych
- źródła internetowe - strona www: prezentacja Iwony Kowalik z podaniem źródła pozyskania materiału.

Rozprawa została uformowana w czytelnym szyku redakcyjnym (temat, wstęp, rozdziały, podrozdziały, bibliografia) i wydana w formie publikacji zwartej, katalogowej, która liczy 172 strony. Struktura opracowania jest zaprogramowana w taki sposób, aby czytelnie i całościowo zilustrować przebieg procesu projektowo - badawczego, zgodnie z autorską inwencją przekazu idei i treści.

Na ostatniej stronie dysertacji zamieszczone zostały podziękowania dla tych osób, które miały bezpośredni wpływ na kształt wizualny opracowania i na których wsparcie, Ewa Mróz mogła liczyć podczas redagowania pracy doktorskiej.

Wstęp

„Podjęty w rozprawie doktorskiej temat dotyczy płaszczyzny, która wchodzi w relację a nawet rywalizację z kształtem postaci człowieka” - czytamy we wstępie. To nieobojętne dla rozważań stwierdzenie ma swoją kontynuację w pytaniu: „...co jest ważniejsze, forma czy sylwetka?”. Aby zmierzyć się z istniejącymi w zawodzie projektanta dylematami, Ewa Mróz odwołuje się do idei artystycznych Issey’a Miyake, i interpretując słowa japońskiego twórcy mody, uważa, że:

„...projekt formy ubioru zaczyna się od płaszczyzny, a konstrukcyjnym punktem wyjścia jest powierzchnia materiału. Istotnym staje się struktura powierzchni i jej właściwości”.

Przyjmując za punkt wyjścia dla swoich rozważań teoretycznych słowa znanego i uznanego projektanta ubioru oraz wykorzystując swoje dotychczasowe doświadczenia twórcze, Ewa Mróz penetruje i adaptuje walory geometrii, tworząc tym samym autorską koncepcję budowania formy ubioru za pomocą łączenia płaszczyzn i wzajemnych relacji elementów w różnych wariantach i kombinacjach.

Część teoretyczna - **Geometria**

Rozpoczynający rozprawę doktorską podrozdział „Geometria”, cechuje ciekawy wolumen narracyjno - wizualny. Autorska wypowiedź o charakterze teoretyczno - empirycznym, przybrała formę notatnika projektanta ubioru i szkicownika jednocześnie. W odpowiednio skondensowanej formie opisowej scharakteryzowane zostały istotne dla teoretycznych rozważań pojęcia geometrii - punkt, prosta, płaszczyzna, powierzchnia, etc. oraz ich wzajemne powiązania. Zarejestrowany przebieg procesu projektowo - badawczego wyróżnia zwięzła artykulacja myśli oraz stosowna do dziedziny i dyscypliny animacja kompozycyjna, podana w wyrafinowanej i przekonującej estetyce przekazu fotograficzno - graficznego. Taki sposób wypowiedzi pozwolił na wektorowy zapis interpretacji idei wywodzących się z geometrii oraz ich rysunkową transpozycję na sugestywne formy przestrzenne.

Wspomagające proces projektowy inspiracje geometryczne zostały przez Autorkę nazwane i wyodrębnione w podrozdziałach: „Płaszczyzna-zbiór punktów w przestrzeni”, „Wyniesienie płaszczyzny”, „Punkt płaszczyzny należy do nieskończenie wielu prostych”, „Prosta zawierająca się w płaszczyźnie”, „Prosta przechodząca przez płaszczyznę”, „Płaszczyzna przecinająca się”, „Wzajemne położenie dwóch płaszczyzn/przecinające się.”, „Wzajemne położenie dwóch płaszczyzn/ równoległe i pokrywające się”. Ewa Mróz pisząc, notowała pomysły i weryfikowała idee. Stymulowane emocjami działania twórcze uruchamiały wektorowe schematy, a to sprawiło, że płaszczyzny kwadratu, koła i trójkąta ewoluowały do kształtów tworzących otoczenie sylwetki człowieka, zgodnie z wyobraźnią projektanta ubioru i nonszalancją artysty rysownika. Przyjęta metoda umożliwiła Autorce zaprogramowanie toku dalszej pracy badawczej i w konsekwencji studyjne opracowanie części praktycznej.

W podsumowaniu tej części opracowania Autorka redaguje swoje spostrzeżenia, konkludując:

„Nakreślona problematyka zilustrowana graficznie jest próbą grupowania i sortowania występujących w procesie twórczym dróg projektowych. [...] Można zauważyć, że głównymi czynnikami, które na siebie wpływają, ścierają się, jak i wzajemnie wspomagają to płaszczyzna i sylwetka człowieka”.

Część teoretyczna - **Pozostałe czynniki wpływające na formę ubioru**

W tej części opracowania mgr Ewa Mróz analizuje możliwości komponowania płaszczyzn za pomocą, jak określa, pozostałych czynników wpływających na formę ubioru. Paradoksalnie, owe pozostałe czynniki mają niebagatelny wpływ na finalny kształt produktu, co Autorka słusznie podkreśla. Chodzi tu o konstrukcję czy wręcz dekonstrukcję formy ubioru, przy założeniu, że punktem wyjścia są podstawowe figury geometryczne i ich modyfikacje a

także o kolor, mający często decydujące znaczenie w ostatecznym odbiorze formy użytkowej.

Scenariusz przemysłów przedstawiony w formie rysunkowych piktoqramów, odzwierciedla analityczne i twórcze odkrywianie własnej drogi projektowej oraz charakteryzuje dojrzałą i kreatywną postawę Doktorantki.

Spostrzeżenia Autorki dotyczą istotnych w procesie badawczym zagadnień, do których zalicza: ingerencję w płaszczyznę poprzez np. system otworów, nacięć i wycięć, stosowanie niezależnego lub stanowiącego część płaszczyzny elementu łączącego, uwzględnia oddziaływanie sił grawitacyjnych na płaszczyznę lub jej część a także możliwość nadawania odpowiednich właściwości istniejącej płaszczyźnie. Nie mniej istotnymi czynnikami, o których wspomina są: moduły i sploty a także surowiec. Ewa Mróz nie pomija również takich działań, które mogą zmienić wygląd płaszczyzny, mowa jest tu o powielaniu, skalowaniu i stopniowaniu elementów płaszczyzn. Przeprowadzona analiza problemowa i systematyzowanie wiedzy oparte na zdobytych doświadczeniach i dialogu z sobą samą, co należy szczególnie docenić, staje się impulsem i punktem wyjścia dla działań w poszukiwaniu nowej jakości użytkowej.

Konsekwentne realizowanie założeń ideowych a następnie ich eksplorowanie dla nowych wartości artystyczno - projektowych i ich przełożenie na realia rynku mody przebiega świadomie i dwukierunkowo na linii projektant - odbiorca. W zamyśle twórczym powstają jednostkowe rozwiązania modowe, które w naturalny sposób, staną się formą komunikatu o przyszłym użytkowniku i będą wpływać na kształt jego wizerunku.

Część praktyczna - **Interpretacja zależności geometrycznych w kontekście tkaniny artystycznej**

Podrozdział trzeci stanowi ogniwo łączące część teoretyczną z praktyczną i został tak zaprogramowany, aby zilustrować kolejne fazy procesu myślowego. Galeria profesjonalnie wykonanych fotografii odzwierciedla potencjał twórczy i warsztat Doktorantki. Kanwą na której Ewa Mróz opiera projekty tkanin są geometryczne dywagacje. Na wybranych realizacjach z zakresu tkaniny artystycznej udowadnia jak istotną rolę odgrywa zarówno wiedza jak i czynnik twórczy oraz efektywne eksploatowanie zasad kompozycyjnych w projektowaniu. Harmonia, symetria, iluzja, deformacja, kontrasty, rytmy, układy centryczne, swobodne, wertykalne, horyzontalne i diagonalne, kierunki, proporcje, ciężar optyczny to tylko niektóre z szerokiego spectrum środków języka plastycznej narracji, które stosuje, nie tylko w artystycznej tkaninie. Chce w ten sposób odsłonić kurtynę interdyscyplinarności w projektowaniu, które uprawia i transplantać doświadczenia z zakresu tkaniny do autorskiej kolekcji ubioru.

Część praktyczna - **Projekty ubiorów**

Autorską kolekcję Ewy Mróz wyróżnia rozpoznawalny, geometryczny alfabet, za pomocą którego tworzy „architekturę ubioru”. Prosta przechodząca przez płaszczyznę uaktywnia etap projektowo - realizacyjny, który przebiega według przyjętego w założeniach klucza i jest rozwinięciem jednej z ośmiu zasad, które były przedmiotem badań. Twórczy impuls transformuje wektorowe zapisy w pełne ekspresji szkicowe propozycje modowe.

Umownie przedstawione formy przestrzenne aspirują do awangardowych form ubioru. Ze statycznych płaszczyzn, linearnych rytmów i punktowych akcentów, wykluwają się współpracujące z sylwetką zróżnicowane powierzchnie.

Punkty, linie i płaszczyzny materializują się. W płaszczyźnie tkaniny powstają realne otwory, nacięcia, wycięcia, w niektóre wprowadzane są oczka i liny lub zawiązywane supty albo też projektantka stosuje nałożenia, przełożenia lub załamując tkaninę wynosi płaszczyznę lub też zatrzymuje elementy, przeszyciem. Płaszczyzna tkaniny uczestniczy w eksperymencie wyobraźni, czego rezultatem są monochromatyczne kompozycje przestrzenne ubiorów o znalezionych proporcjach, charakterystycznych połączeniach elementów i zaskakująco wyrafinowanym detalu, dedykowane odbiorcy, który pragnie wyrazić swój styl. Powstaje kolekcja złożona z jedenastu sylwetek i akcesoriów około modowych. Jest to propozycja z obszaru mody damskiej - płaszcz, kamizela, spódnica, bluzka, tunika, ponczo a także kreacja sceniczna. Ubiory są szlachetne w swej prostocie, respektujące ciało, które podlega ciągłym zmianom i uczestniczy w bezustannym ruchu. Unikalność rozwiązań zapewniają proporcje, poddanie się dyktatowi kwadratu, aktywizowanie tkaniny dodatkami w postaci nitów, rurek oczek i lin oraz definiowanie charakteru i przeznaczenia, dodaniem nieobojętnej dla wyrazu plastycznego, biżuterii. Projektantka w dizajnerskiej koncepcji operowania kwadratem zrealizowała także torby i plecak. Akcesoria, podobnie, jak cała kolekcja zostały utrzymane w tonacji matowej czerni surowca, czasem Autorka pozwalała wybrzmieć bieli naturalnej skóry, akcentując graficznie relatywizm kinetycznych i funkcjonalnych, przestrzennych form do noszenia.

Podsumowanie

Rozważaniom przyświecały dwa cele: teoretyczny i praktyczny. Pierwszy z wymienionych, dotyczył rozwiązania problemu badawczego z uwzględnieniem pojęć i zasad stosowanych w geometrii implantowanych w indywidualny i oryginalny sposób na potrzeby projektowania ubioru. Zastosowane w pracy metody badawcze były oparte na analizie literaturowej m. in. z zakresu: sztuki, psychologii, filozofii, wzornictwa, geometrii i mody. Drugi - praktyczny zakładał opracowanie autorskiej kolekcji ubioru w oparciu o wyniki badań. Wnioski wypływające ze zdobytej wiedzy oraz eksplorowanie tych obszarów projektowania, które są dedykowane modzie, traktowanej w kategoriach medium informacyjnego, uznanego za jeden z najsilniejszych czynników kulturotwórczych w dziejach ludzkości, zostały wyciągnięte i przedstawione w nie budzący wątpliwości sposób i konsekwentnie zwizualizowane w dokumentacji przewodowej. Wartość dodaną stanowi edukacyjne przesłanie rozprawy doktorskiej oraz estetyka podania pracy, co świadczy o kulturze osobistej i kulturze projektowej Doktorantki.

Konkluzja

Zacytowane we wstępie do rozprawy słowa Issey'a Miyake: „Na Zachodzie ubranie kroi się w oparciu o kształt ciała, natomiast w Japonii, krój determinuje tkanina”, można uznać za motto, które zainicjowało proces przemysłu Ewy Mróz. Poszukiwanie inspiracji leży w naturze każdego projektanta. Projektowanie to sposób na wyrażanie własnego zdania, na przekazanie użytkownikowi komunikatu o sobie i wzbogacenie wrażliwości odbiorcy o zawołowaną w propozycji projektowej osobowość projektanta.

Autorska kolekcja ubiorów Ewy Mróz jest wyrazem przekazania idei i pogłębionego, rozszerzonego o inne filozofie, spojrzenia na formę, dedykowaną dla człowieka i na człowieka.

Wysoko oceniam wartość rozprawy doktorskiej, oryginalnego opracowania teoretycznego w powiązaniu z rozwiązaniem projektowym, które cechuje pełna świadomość prowadzonych badań, twórcza pasja i dojrzała postawa mentalna, wyróżniająca się na tle chaosu doby konsumpcjonizmu i pojęciowego zamętu. Wyczuwalne zaangażowanie intuicyjno - emocjonalne Doktorantki wpisuje się w nurt reorientacji w projektowaniu użytkowym, co pozwala z ufnością spoglądać na trendy w modzie i przyszłość ubioru.

W poszanowaniu wymagań proceduralnych, mogę stwierdzić, że praca doktorska mgr Ewy Mróz w pełni odpowiada wymaganiom Ustawy z dnia 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Mając na uwadze wysoką wartość przygotowanej rozprawy doktorskiej oraz przedstawione w dokumentacji przewodowej dokonania, a także szczególną aktywność w działalności organizacyjnej i popularyzatorskiej w zakresie nauki i sztuki, stwierdzam, że przyznanie mgr Ewie Mróz stopnia doktora w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuki projektowe jest w pełni uzasadnione i taki wniosek przedstawiam Wysokiej Radzie Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

dr hab. Urszula Smaza - Gralak, prof. ASP

Wrocław, 15.02.2018r.